

Nº 171

ARIANY

Gener - Febrer 1991.

VOLEM MITJANÇANT AQUEST ESCRIT MANIFESTAR EL NOSTRE REBUTIG
CAP A LA SITUACIÓ QUE ESTÀ VIVINT ACTUALMENT EL MÓN CENTRA-
DA AL GOLF PÈRSIC; AL TEMPS QUE LLANÇAM UN CRIT A FAVOR DE
LA PAU.

EL GRUP DE REDACCIÓ.

He somiat que un dia el fruit de tots els arbres serà la Pau.
He somiat que un dia la gent podrà sortir al carrer sense tenir por a res.
He somiat que un dia l'odi es convertirà en amor.
He somiat que un dia l'home conviurà en pau amb tots els altres.
He somiat que un dia els joves no lluitaran per la pau perquè ja reinirà entre nosaltres.
He somiat que un dia la llibertat i la igualtat s'apoderaran del nostre món.
He somiat que un dia les armes i la destrucció moriran per a sempre.
He somiat que un dia els homes creuran feelment en un món millor, luit d'egoisme i ple
de companyerisme.
He somiat que un dia la pobresa serà riquesa d'amor.
He somiat que un dia els militarismes desapareixeran.
He somiat que un dia els homes de totes les races es donaran la ma i caminaran junts
sense odi ni rencor.
He somiat que un dia miraré al cel i cada estrella serà un brot d'amor.
He somiat que un dia el món serà blanc d'amor i verd d'esperança.
He somiat que un dia el llop i l'anyell jugaran junts.
He somiat que un dia la darrera paraula serà amor.
He somiat que un dia els homes deixaran en pau els animals i els espais verds.
He somiat que un dia la soledat i el despreci s'hauran acabat per a sempre.
He somiat que un dia l'esclavitud serà llibertat.
He somiat que un dia l'home blanc i l'home negre menjaran a la mateixa taula.
He somiat que un dia la fam serà vençuda.
He somiat que un dia arrencarem del món la violència sense recurrir a ella.
He somiat que un dia no haurà un camí per la Pau, la Pau serà el camí.
He somiat que un dia lluitarem per la Pau amb les seves pròpies armes.
He somiat que un dia no voldrem més armes que les de l'amor.
He somiat que un dia el camp de batalla serà el regne de la no violència.
He somiat que un dia s'enfonçarà el temor, volarà la Pau i nosaltres navegarem per el
món amb el vaixell de l'amor.
He somiat que un dia les nacions seran germanes, la Pau serà la seva mare i l'amor el
seu pare.
Dixen que a vegades els somnis es fan realitat, esperem que sigui així.

Margalida Taberner Ribot.

Dia 17 de Gener ens va deixar n'Antònia Ribot Billoch, (Billoch), tenia 81 anys, era fradina.

Descansin en pau.

Aquestes dades estan agafades del registre de l'ajuntament d'Ariany.

Dia 18 de febrer ens va deixar l'amo en Miquel Llompart Tugores (de C'an Sal), tenia 83 anys i era fadrí.

Nota: les persones que estiguin interessades en que es publiqui alguna fotografia l'han de fer arribar a la redacció de la revista.

ARIANY

Revista Local Independent.

Plaça de la Creu nº 2

07529 Ariany.

Telèf.: 56 12 87.

D.L.: PM 207-1971.

Col.laborers:

Associació de Pensionistes.

Escola d'adults.

Escola d'Ariany.

Joan Ferrer Ramis.

Germanes Ruli (distribució)

Grup de Redacció:

Gabriel Frontera Mestre.

Jaume Taberner Ribot.

Catalina Pont Julià.

Joan Molines Julià.

Margalida Taberner Ribot.

Tomeu Bauçà Frontera.

Imprimeix:

Apòstol y Civilizador. Petra.

Nota:

La revista no s'identifica amb els diferents escrits que en ella apareguin, aquests expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Gràcies

Des d'aquí, volem agrair la bona acollida que ha tenguut la captació de subscriptors d'aquesta fulleta, ja que hem arribat als 200.

Aquest fet ens anima i ens dóna forces per intentar fer millor de cada dia aquesta publicació, al temps que ens compromet a n'aquest esforç que suposa el que cada dos mesos tenguem aquestes pàgines entre vosaltres.

Volem fer constar que hi ha gent suscrita i que inclús no sap llegir o ho fa en dificultats, la qual cosa suposa que ja senten aquesta Fulleta com una cosa pròpia del poble i que ja forma part de la seva vida diària. També volem agrair les col.laboracions que ens feis arribar. Hi ha gent que s'ha ofert a col.laborar, inclús, tenim a n'aquest número una carta; això és el que volem i pretenem, ho hem dit desde sempre, "Ariany" és tasca de tots.

El grup de redacció.

FARMACIES DE GUARDIA.

Aquestes son les farmàcies de guàrdia per els següents mesos:

Març:

Dia 3 Vilafranca

Dia 10..... Ariany

Dia 17..... Montuiri

Dia 24..... Petra

Dia 28..... Montuiri

Dia 29..... Ariany

Dia 31..... Porreres

Abril:

Dia 7 Sant Joan

Dia 14..... Vilafranca

Dia 21..... Ariany

Dia 28..... Montuiri

Maig:

Dia 1 Vilafranca

Dia 5 Petra

Dia 12..... Porreres

Dia 19..... Sant Joan

Dia 26..... Vilafranca

Pluviòmetre

Gener

Dia 1 9 l.

Dia 5 2 l.

Dia 13..... 50 l.

Dia 23..... 4 l.

Dia 24..... 14 l.

Dia 25..... 5 l.

Dia 26..... 40 l.

Dia 27..... 38 l.

Dia 31..... 5 l.

Total..... 167 l.

Febrer

(Fins dia 21)

Dia 3 29 l.

Dia 4 2 l.

Dia 5 2 l.

Dia 11..... 1 l.

Dia 15..... 20 l.

Dia 20..... 16 l.

Dia 21..... 10 l.

Total..... 80 l.

Aquí teniu una relació de la pluja d'anys passats:

Any 1987 557 l.

Any 1988 451 l.

Any 1989 462 l.

Any 1990 620 l.

Dades facilitades per els germans Maimó.

En el número passat jo mateix vaig fer un article explicant un poc lo que era i el funcionament del PAC, com tots ja sabeu nosaltres pertanexim al PAC de Vilafranca, PAC en teoria vol dir Punt d'Atenció Continuada, tot això queda molt guapo i sona molt bé, però ja dic en teoria perquè a la pràctica no és així i té molt que desitjar, enlloc de PAC propòs la idea que es canviï el nom per els de PID que vol dir Punt d'Inatenció Discontinua, lo de punt està clar, està situat a un punt geogràfic que és Vilafranca (encara que les persones d'Ariany ens seria molt més còmode i aviat anar al de Sineu o si tant voleu al de Manacor), lo de inatenció ve

perquè si provau de telefonar perquè vos atenguin la resposta serà que el metge no es pot moure d'enllà, i si voleu atenció heu de treginar el malalt a Vilafranca, cosa que avegades quan es tracta de segons quin tipus de malalts és quasi impossible, si és així vos foteu i vos arreglau com pogueu, si això és atenció sanitària... vosaltres mateixos jutjareu, ara vaig a la darrera sigla que és la discontinuïtat del servei, lo de continuada és una utopia, si telefonau i teniu sort trobareu al metge però han passat cassos que quan hi han telefonat el metge no hi era, i vull fer notar que això no ha passat un pic totsol,

hi ha hagut gent que s'ha trobat amb aquest cas; per tant ja vos podeu llevar la idea de PAC i fer-vos la de PID.

Dia 30 de Novembre vaig anar a Montuiri que hi havia el Conseller de Sanitat, Gabriel Oliver, que feia una reunió informativa amb les revistes de la Premsa Forana, com és natural el Conseller va pintar les coses molt guapes (era lo que tocava per quedar bé amb la gent), ell era molt optimiste, jo trobava molt raro que la cosa funcionàs tal com deia el Conseller, perquè tots ja sabem com van aquestes coses, però vaig pensar que el temps donaria la raó, i el temps no va tardar gaire en demostrar que la cosa no anava bé. La gent ja comença a estar cansada de sentir contar rondalles, lo que vol la gent és menys propaganda, menys reunions informatives, menys promeses, lo que realment volem és més eficàcia en el servei, volem que les coses vagin bé, tots esteim cansats de que s'enrriquin, esteim cansats de promeses sense fonament, esteim cansats de veure una ineficàcia general.

Lo del PAC és un paper banyat, mancat de tota eficàcia, m'atrevesc a dir que el PAC és un vertader merder, es cregui o no, i nos han fet creure que la cosa era bona.

Ara, prest hi haurà eleccions i s'haurà de cercar una frase per anar a caçar vots per tot arreu, crec que una bona frase seria "per un PAC eficaç", o també "PAC's enlloc de PID's", si en trien una de les dues les deman que no sols siguin promeses com han estat fins ara, han de ser fets.

Permeteu-me acabar amb una petició, que no és de miseri-còrdia, és una petició justa i que com a tal la voldríem veure convertida en realitat i no seguir essent una utopia com és ara mateix ivolem un PAC com Déu mana!

Jaume Taberner Ribot.

Centre Sanitari d'Ariany.

Què feim en la residència?

Per aquestes terres hi ha un refrany que diu: "Qui manco en sap, més en diu" i un altre que "A boca tancada no hi entren mosques".

Cada un ho agafarà com vulgui però jo, tenc ganes de comentar un assumpte del qual ja començ a estar cansat de sentir-ne parlar i potser aficaré la pota perquè no estic suficientment enterat, però hi ha dues versions tan distintes dins el poble, que crec que d'una vegada per totes, els responsables haurien de manifestar-se clarament i així evitariem discussions i males interpretacions.

Dia 9 de gener, va sortir un especial del diari Balears dedicat a Ariany, en el qual, apareixien unes declaracions

de Margalida Rosselló, regidora de l'Ajuntament d'Ariany i portaveu del P.P., en les quals deia que a Ariany mancava una residència per la 3ª edat i que tal volta hagués estat millor destinar els doblers que s'han gastat en la rehabilitació del Camí de Sa Marquesa, a la dotació de serveis per els vells.

Opinió molt respectable i plenament compartida per la majoria de integrants de la 3ª edat d'Ariany, però lògicament i pensada fredament, sense cap ni peus.

Hi ha un parell de punts a tenir en compte; per començar, sembla mentida que una regidora, si fos una persona del carrer

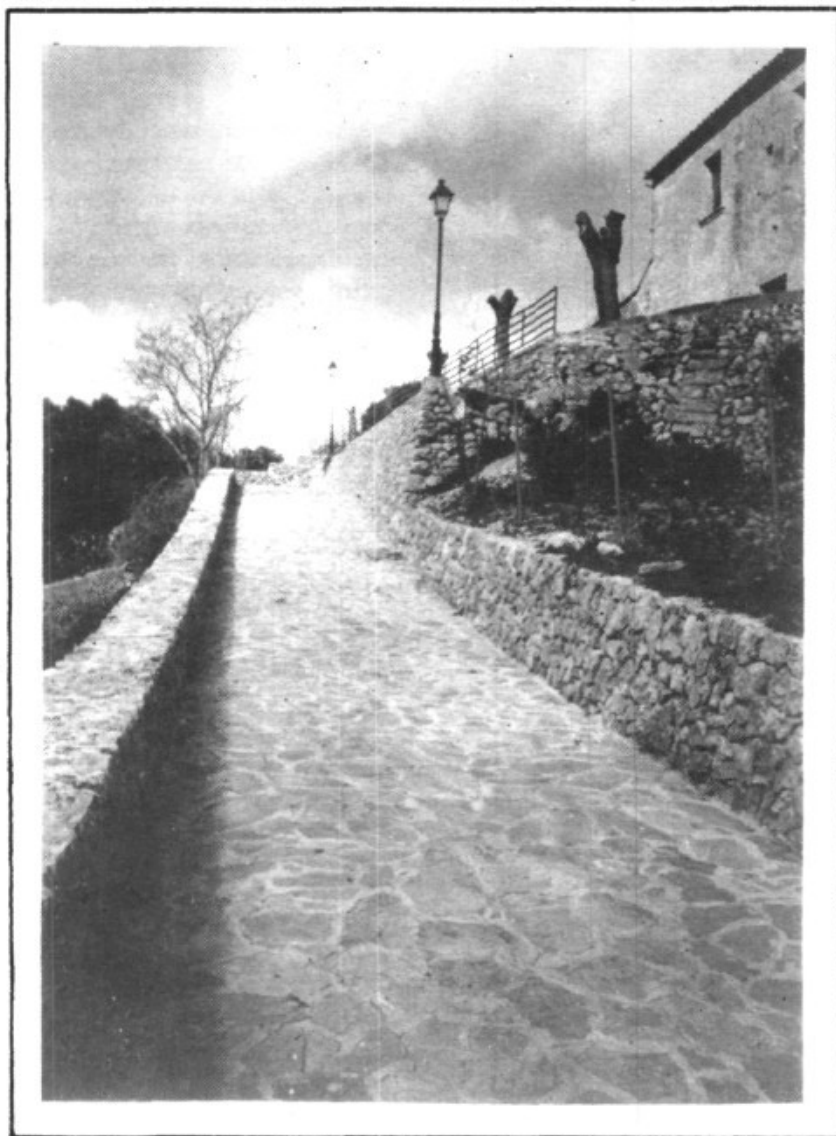
tendria perdó, però no una regidora, pugui insinuar que unes subvencions que el Govern o la Conselleria han destinat a una obra determinada, s'han de invertir en unes altres coses si o no de més utilitat. Això sembla o bé una irresponsabilitat o un desconeixament de la seva tasca, ja que hauria de saber que si una subvenció es destina a una cosa determinada, no es pot invertir en una altra, ja que després haurà de donar explicacions i segurament pagar-ho dels fons municipals.

Un altre punt a tenir en compte, és si realment a Ariany urgeix o no tenir una residència. És un motiu de discussió permanent i d'opinions completament oposades. Els vellets, opinen com la regidora, que els doblers del Camí de Sa Marquesa, inclús els que actualment s'estan invertint, també gràcies a una subvenció, en el poliesportiu, s'haurien de invertir per la construcció de la residència, però i els joves, què pensen?

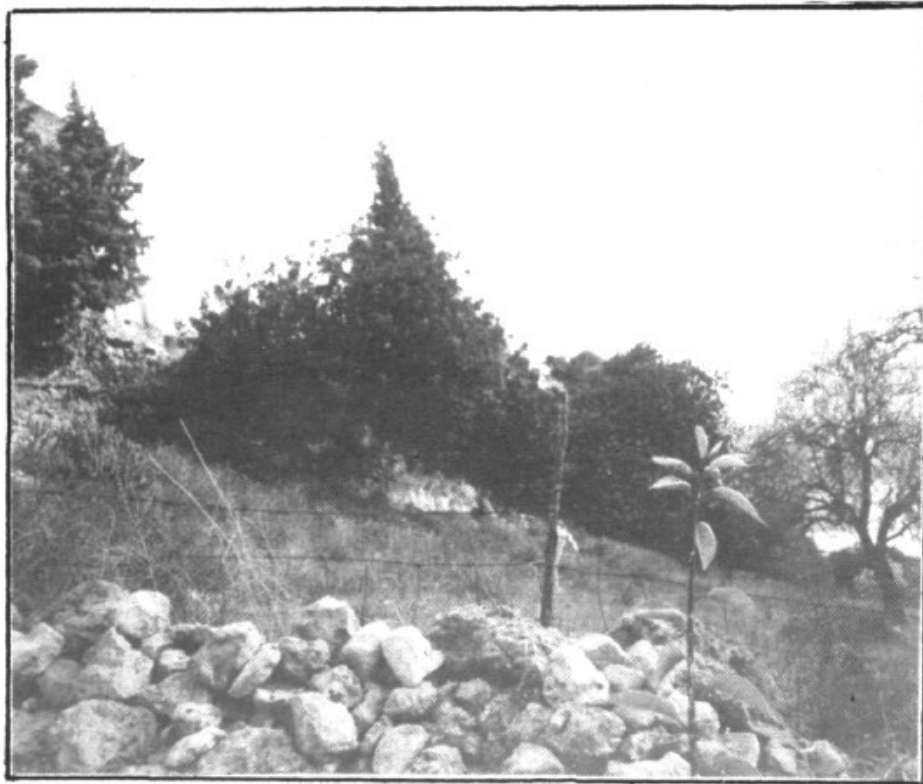
Els joves, la majoria "passa" del Camí de Sa Marquesa i creuen que ja era hora de que es fes un poliesportiu per poder jugar o nedar; lògicament, veuen la 3ª edat molt lluny.

Per la meua part, també tenc una opinió ben definida. El Camí de Sa Marquesa, fou un gran encert. Si s'hagués hagut de pagar del fons de l'ajuntament, pens que hi ha coses més prioritàries per fer a Ariany, però pensant que era una subvenció, crec que ens podem donar per satisfets, ja que l'entrada a Ariany per la costa de les monges, ha quedat realment majestuosa, comparant en la brutor i abandonament que hi havia abans i qui no ho veu, és perquè o bé és cec o bé no ho vol veure.

El poliesportiu, és una necessitat prioritària per Ariany i per la qual, sí s'haurien de destinar fons municipals si no haguéssim rebut una sub-

Camí de Sa Marquesa.

Terrenyys cedits per a la residència.

venció. És una obra que s'estava reclamant desde fa molts d'anys i que serà de gran utilitat, principalment per els infants i joves ja que així no hauran d'anar als pobles veïns per aprendre a nedar, o sortir del poble per jugar a tennis o bàsquet. Només pot caber dins opinions interessades, el que doblers del poliesportiu, també s'haurien d'haver destinat a la construcció de la residència.

I finalment, està la residència. Què en feim? És realment tan necessària la residència a Ariany? Val la pena invertir una sèrie de milions? Val la pena deixar de invertir en altres obres per construir una residència per els vellets?

Els interessats, diuen que sí. Si per tot en tenen, per què a Ariany no?. També diuen que tenen un terreny dins Son Ciurana regalat i que si no l'ha aconseguit és perquè el nostre batle no ha volgut posar una firma, i diuen, i diuen, i diuen ... però realment, són conscients de les seves reivindicacions?

És veritat que a molts de

pobles hi ha residències i que darrerament se n'han obertes unes quantes, però, han demanat si funcionen?, han demanat què suposarà monetàriament ingressar a la residència?. Hi ha pobles, tots ells amb bastanta població, on funciona bé, però a Ariany, i per la nostra manera d'ésser, no és molt mal de deduir que una inversió, de posem de 15 a 20 milions de pessetes per una residència, seria tirar els doblers. Pens que hi ha solucions alternatives. No vull dir que haguem d'abandonar els vellets, ells s'ho mereixen tot i per molt que les donem, encara les donarem poc, només dic que tots hem d'ésser responsables i que les necessitats individuals, no han de passar per damunt les col·lectives.

Ara s'han posat en marxa les assistents socials, alternatives perfectament valuoses; també hi ha pobles, on la residència no ha funcionat bé, però en canvi sí un menjador comunitari, a on hi van a dinar o sopar els vellets que no tenen qui les prepari el menjar, inclús, porten el menjar a domicili

li als qui no poden anar-hi per el seu propi peu.

A Ariany, tenim assistenta social, també tenim un local adequat per a la 3ª edat, per què no explotar el que tenim enlloc de només pensar en construir la residència? per què s'ha d'estar tan cegats per aquest punt concret? No serà allò de que l'arbre no us deixa veure el bosc?

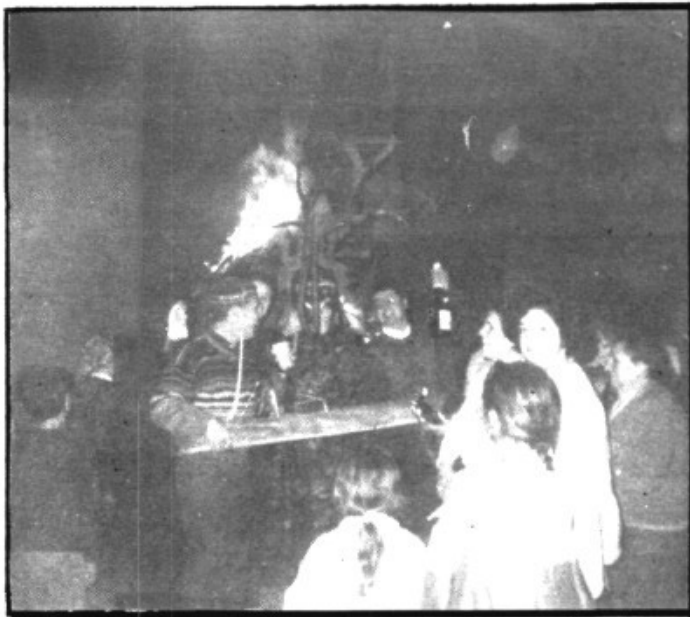
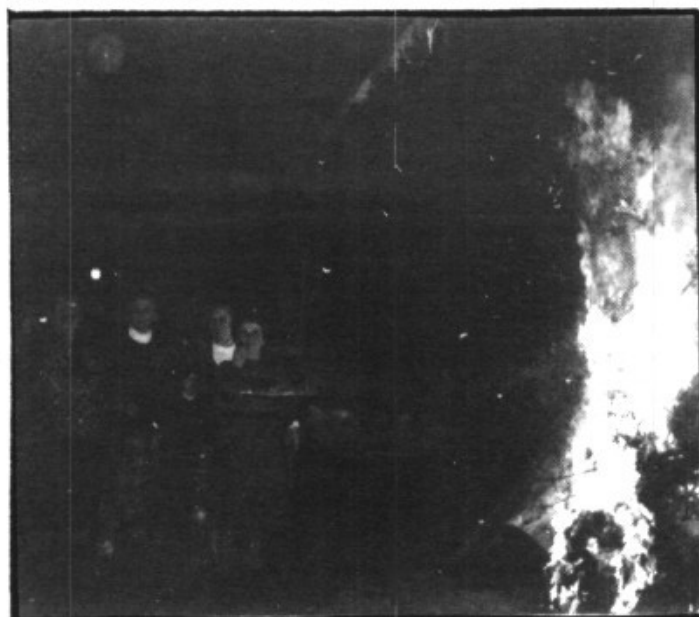
I posats a voler residència, per què té que ser precisament al terreny de Son Ciurana? La Conselleria que s'encarrega de la 3ª edat, segons tenc entès dóna subvencions, per què no invertir aquestes subvencions en comprar una casa a Ariany, n'hi ha tantes de buides! i adequar-la com a residència? segur que sortiria més barat i en unes reformes quedaria ben acollidora i seria suficient per les necessitats arianyeres.

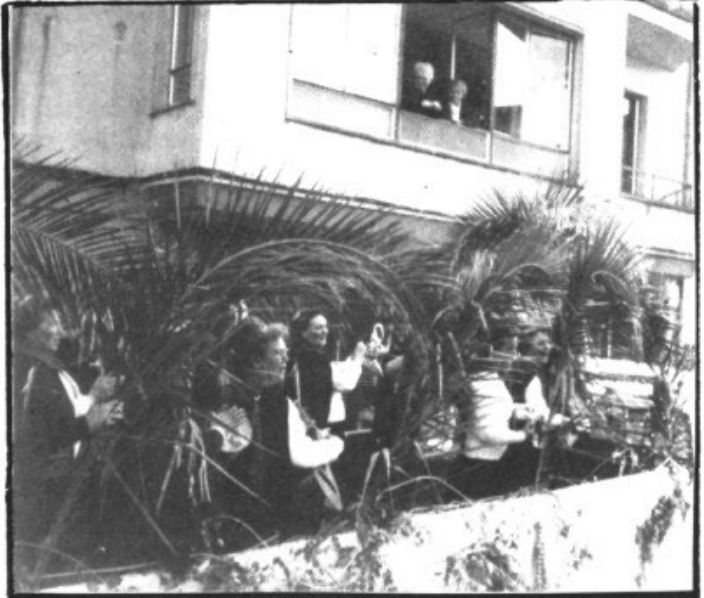
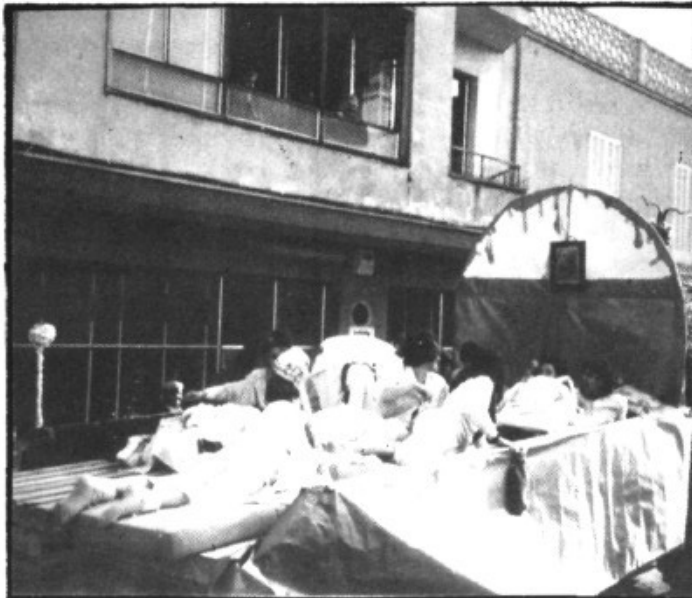
Així i tot, ja tenim residència. Qui vol anar a viure-hi si té ca seva a 100 metres? Qui està disposat a donar un tant per cent elevat de la seva paga per poder viure-hi? o us pensau que serà gratuït? Només un fet, uns quants de socis es despuntaren de l'associació perquè havien de pagar una quota de 100 ptes. no sé si mensuals o anuals.

No creis que és millor enfocar-ho tot d'una altra manera? Pensau en les assistents socials, pensau en els menjadors comunitaris i potser l'arbre caurà i us deixarà veure el bosc esplendorós i ple de possibilitats.

Lògicament, és una opinió i com a tal subjectiva. No crec tenir raó, tenc la meua raó i l'expòs, ara sí, és una opinió no interessada i pensada fredament, que pot ésser o no vàlida, però sí reflexionada i voldria no fos mal interpretada ja que per damunt de tot el que pugui dir, fer o pensar, està la meua estimació cap a Ariany.

Biel Tovell.

Ja que el número de Novembre Desembre va sortir abans de les festes de Nadal, ara començarem amb elles.

Desembre

Dia 24, dissapte de Nadal, a les 9 del vespre i amb unes temperatures ben nadalenques es varen celebrar les Matines, l'església esteia plena i enremellada amb tots els motius propis de l'època, el coro parroquial va cantar, també hi va haver el cant de la sibil·la que enguany era na Bàrbara Cànaves i el cant de l'àngel interpretat per n'Antònia Buñola, tampoc va faltar l'adoració dels pastors.

Després de les Matines "La Caixa" va obsequiar a totes les persones de la 3ª edat amb una xocolatada amb ensaimades a ca ses monges, a la mateixa festa va fer entrega d'uns obsequis als matrimonis que havien fet les Noces d'Or.

Gener

Dia 5, com ja és tradicional varen arribar també al nostre poble els Reis que com sempre varen venir carregats de juguetes i regals per a tothom, aquesta nit màgica per molta de gent, va gaudir d'una gran participació a Ariany.

Després de la missa hi va haver l'adoració dels Reis acompanyats per els seus pages, acte seguit es varen repartir els regals dins la mateixa església, la festa va sortir molt lluida.

Dia 16, dissapte de Sant Antoni, com ja és tradicional a Ariany aquesta nit és la nit dels foguerons i bulla, la participació va ser excel·lent, hi va haver un total de nou foguerons espargits per el poble.

Després de la missa va sortir el dimoni i Sant Antoni acompanyats per els capellans i una representació de l'Ajuntament per anar encenguent tots els foguerons que hi havia.

L'Ajuntament va obsequiar a cada fogueró amb una ensaimada i unes botelles de xampany.

El reis també arribaren a Ariany. Fotografia: Joan Ferrer.

Dia 17, dia de Sant Antoni, aquest dia va ser festa grossa a Ariany, a les 11 missa solemne que va cantar el coro parroquial i el músic Francesc Ramis va tocar el violí.

L'horabaixa a les 15'30 hi va haver les beneïdes, la participació va ser bona tenguent en compta que era un dia feiner i a molts de llocs no era festa.

Dia 19 era el dissapte de Sant Sebastià, es varen encendre uns quants foguerons encare que no tants com per Sant Antoni, la festa va estar animada. Febrer

Dia 7 de febrer era el dijous Jarder, era un dia de bulla, com bé diu la cançó:

Avui és dijous jarder
i n'és dia de fer bulla;
jo, qui tenc una capulla,
me'n vaig, i la m'posaré.

A l'horabaixa els al·lots de l'escola es varen desfressar

i varen fer una "rua" per la plaça, la festa va estar molt concorrida.

Dia 9 era dissapte, el vespre hi va haver una festa de carnaval per els socis de la 3ª edat, estava patrocinada per l'Ajuntament i "La Caixa", en el transcurs de la festa es varen fer unes rifes entre els assistents que anaven desfressats. La festa es va celebrar a ca ses monges, hi va haver ball i coca per a tothom.

Dia 10 era el darrer diumenge de carnaval, en el mateix lloc que el dia abans es va celebrar una altre festa, aquest pic era per els més joves i estava organitzada per l'associació juvenil d'Ariany i patrocinada per l'Ajuntament.

La festa va estar animada per el grup musical arianyer "Niu d'aranyes".

Jaume Taberner.

Terim el gust de començar una sèrie de col.laboracions, esperem que moltes, d'en Francesc Vallcaneras.

Segurament, de moment no sabeu qui és però si us parlem "d'en Xisco de sa Pipa", que a vegades heu vist ballant jotes i boleros per la festa, sabreu millor de qui es tracta.

Doncs bé, essent ell un gran enamorat del nostre poble, no el vîrem haver de preguntar molt perquè accedis a fer una sèrie d'articles per aquesta Fulleta.

Ell, com a bon coneixedor de la història, folklore i costums mallorquines, segur que ens farà conèixer dades per molts ignorades del nostre poble, així com ens descobrirà o detallarà curiositats relacionades en la vida mallorquina i arianyera.

Li donam les gràcies per aquest voler unir-se a n'aquesta publicació i passem ja al primer tema que va d'història.

Tots sabem que Ariany és un poble modern. Vull dir que els seus orígens son coneguts i encara no fa massa segles que aquella possessió gran que un temps devia esser, se va convertir en poblet petit a l'entorn de les cases que avui formen s'Auberg i llavors, poc a poc, tornà el poble fet i condret que avui coneixem. Els seus carrers drets i amples així ho confirmen.

Però això no vull dir, ni de molt, que Ariany no tengui la seva història. Les mencions a aquella alqueria d'Ariany, Ariant, o Arian, que de moltes formes s'ha arribat a escriure, així ho confirmen, i les trobam a la més remota edat mitjana. Sense contar que Ariany ja surt a treballs científics sobre la prehistòria.

Però avui en veurem una de més moderna. Repassarem la descripció que del poble va fer Antoni Furió en el seu llibre "Panorama Optico-Histórico-Ar-

Plaça de l'Església

tístico de las Islas Baleares". Està escrit al 1840. Aquest home va recórrer Mallorca sencera i descrivia tots els pobles i llocs importants per on passava. Quan arribà a Ariany diu això:

"Después de haber caminado una media legua escasa llegamos al pueblo de Ariany, que se compone de unas cien casas, situadas sobre una pequeña eminencia, a las que circuye una pared parecida a un muro, con solo una barrera que a manera de portillo da entrada a la población. Es verdad que por la parte opuesta se ve esta descubierta; pero un espeso bosque le sirve por allí de valla. Desde muchos años tenía Ariany su pequeño oratorio dedicado a nuestra Señora de las Nieves, y cuando vino de la Corte en 1717 D. Marcos Antonio Cotoner con el nuevo título de Marqués de Ariany, trajo

una figura de N^a Sra. de Atocha, a la que sobre los cimientos del antiguo oratorio le dedicó una pequeña rotunda (capella de fusta) que por falta de estribos vino al suelo, y los vecinos cuando fuimos a visitar la aldea de nuestro argumento, la estaban reedificando a manera de un cuadrilongo. Nada vimos en el pueblo más digno de notar que la sencillez de sus vecinos de los que nos despedimos para regresar a Petra..."

Ja veis que poc, afortunadament, ha canviat Ariany. Ja no existeix aquella murada que envoltava el poble per sa banda que mira a Petra, ni aquell bosc frondós que el cubria per la banda de Maria; però estic segur que si Furió anava ara a Ariany tornaria quedar ben content de la amabilitat dels seus habitants i la bellesa del seu entorn.

Francesc Vallcaneras.

Noces d'or

El passat dia 24 de desembre en el transcurs de la xocolatada que la 3ª edat va fer a ca ses Monges, "la Caixa" va fer entrega d'un obsequi a quatre matrimonis que feien les noces d'or.

A la fotografia podem veure el moment en que en Guillem Ferrer, delegat de "La Caixa" a Ariany fa entrega de l'obsequi a l'únic matrimoni que va anar a la festa, els matrimonis que no eren presents s'els ho va entregar a ca seva.

Els matrimonis eren: en Guillem Mestre Mestre i na Maria Ribot Darder (fotografia), en Jaume Gomis Mestre i na Isabel Sahagún Rosselló, en Bernat Font Ribot i na Margalida Ribot Font, en Pascual Darder Ribot i na Martina Estelrich Molinas.

A tots quatre les volem donar l'enhorabona.

PREMIS LITERARIS "CAN TORRÓ" - Alcúdia, 1991

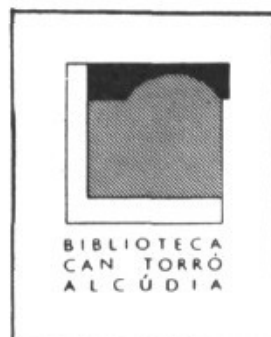
Per commemorar el 1er aniversari de la Biblioteca Can Torró d'Alcúdia es convoca el 1er concurs literari que es regirà amb les següents:

BASES:

1. Hi podran concórrer tots els autors que ho desitjen, sense limitació d'edat.
2. Les obres que es presentin al certamen hauran de ser originals i inèdites, en les següents modalitats:
—Narració Curta (límit d'extensió: 20 folis)
—Conte per Infants (límit d'extensió: 6 folis)
—Recull de Poemes (de 8 a 15 poemes)
—Article Periodístic (límit d'extensió: 2 folis)
3. Els originals es presentaran per triplicat, mecanografiat en foli, a doble espai i per una sola cara, perfectament legibles.
4. A la portada es consignarà el nom de la modalitat a què es concursa, el Títol de l'Obra i el Lema.
Amb aquest lema es presentarà un sobre a part, a l'interior del qual hi haurà el nom, cognoms, edat, adreça i telf. de l'autor.
5. El termini d'admissió de les obres acabarà el dia 20 de març d'enguany. El lloc de presentació serà a la Biblioteca Can Torró d'Alcúdia (C/ Serra, 15) o a l'Ap. de Correus n.º 32, 07400 - Alcúdia.
6. El jurat serà designat per la Biblioteca Can Torró i estarà compost per persones reconegudes en el món de les lletres. El jurat podrà declarar desert el premi, si així ho creu convenient. Els membres del jurat no podran prendre part en el certamen.
7. La dotació dels premis serà de 50.000 ptes. pel 1er premi de cada una de les modalitats, així com la seva futura edició.
8. Els guanyadors dels Premis es donaran a conèixer durant la celebració de la Festa Literària que tindrà lloc a la Biblioteca Can Torró a finals del mes d'abril, coincidint amb el 1er aniversari de la mateixa.
9. Els treballs no premiats podran ser retirats pel propi autor, prèvia acreditació, en el termini d'un mes a partir de la data d'adjudicació del premi.
10. El jurat dels Premis té la facultat d'interpretar-ne les Bases i pot resoldre totes aquelles qüestions no estipulades en aquestes bases.
11. El fet de presentar treballs als "Premis Literaris Can Torró", suposa l'acceptació d'aquestes bases.

ALCÚDIA 1991

Informació:

Biblioteca "Can Torró" Telf.: 971/54 73 11

HORARIS D'ASSISTENCIA SANITARIA

Horaris de consulta:

Metge: Dr. Bartomeu Tous, de dilluns a divendres a les 10'00

Infermeria:

Inyectables i cures:

Diària excepte dimarts de 12'00 a les 13'30.

Dimarts de 9'00 a les 10'00.

Horabaixa de 19'00 a les 20'00 a Vilafranca.

Extraccions:

Dimarts de les 8'00 a les 9'00.

Urgències:

Dies feiners:

Fins a les 17'00 al seu metge

De les 17'00 a les 9'00 del

dia següent al PAC de Vilafranca

Dissabtes, diumenges i festius:

Durant les 24 hores al PAC

C/ Costa i Llobera s/n

Vilafranca

Telèfon: 56 05 50.

Què veis quina endemesa!, d'aquesta manera va ser com vàrem trobar la plaça del nostre poble el dia de Sant Antoni, ni es dies que hi ha festa o mercat està tan endomassada, aquesta endemesa es suposa que la vanen fer els quintos d'aquest any, sens dubte si l'haguéssim de fer neta ells no haurien escampat tanta de cosa, per els anys vinents no seria mala idea que les fessin llevar lo que han posat i així podríem riure tots.

Personatge i notícia

PERSONATGE

Volem dur a n'aquest apartat a Miquel Mestre Rosselló, fins fa poc temps ermità i ara persona completament integrada a la vida arianyera. Ell s'encarrega de les feines de neteja i manteniment del poble en una vertadera il·lusió, i així tant el podem veure granant la plaça, entrecavant els jardins de la Creu de Son Bonany, netejant el Camí de Sa Marquesa, podant les moreres, netejant en cementeri, etc., etc.

Per això i en l'elegància que ho sap dur, el feim el nostre personatge, i l'hi desitjam que ho pugui fer molts d'anys

NOTÍCIA

És notícia la gran quantitat d'aigua que ha caigut a Ariany fins el punt de tenir el camp completament anegat. Feia molts d'anys que no plovia en tanta intensitat i encara podem donar gràcies a les síquies ja que hauria pogut esser pitjor. Així i tot hi haurà molta de terra on no s'hi podrà sembrar.

I si notícia va ser l'aigo que va caure més notícia va ser la gran nevada que va deixar el nostre poble completament tapat de neu durant un parell d'hores del dia 14 de febrer.

Ariany a la premsa

Pareix ésser que els arianyers esteim de moda, diversos han estat els articles i reportages publicats darrerament que tenen al nostre poble com a protagonista.

El reportage estrella, per la seva extensió i varietat, va ser l'aparegut al diari "BALEARES". Dins un recorregut per els distints pobles de Mallorca, li va tocar el torn al nostre. Es va voler fer una visió actual dels problemes i projectes, i es va caure dins el mateix forat de sempre; pareix que Sa Marineta tenguí més importància fora que dins el propi poble, parlar del pla de regadiu a Ariany ja pareix una cosa fora de temps, tothom espera que s'acabi i tenim l'esperança que serà beneficiós per tots, però són molts d'anys de xerrar-ne i davant l'euforia inicial contrasta l'actual conformisme i el desinterés de part del poble que pareix dir "fins que no ho vegi, no ho creuré".

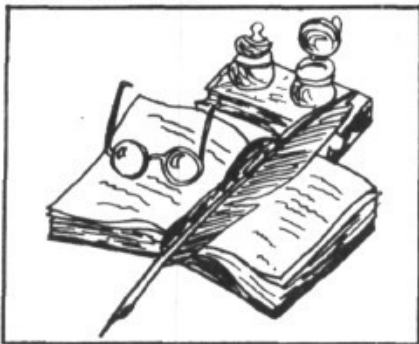
Això per el que respecta a Sa Marineta, però hi ha tres entrevistes molt interessants dins el mateix article, són tres persones que viuen molt d'aprop els problemes del poble i que per el seu càrrec poden tenir una opinió bastant aproximada de la situació actual d'Ariany.

Primer de tot D. Bartomeu Ramis, rector de Petra que comparteix la tasca de conduir la nostra parròquia juntament amb altres dos religiosos del poble veínat, ell veu el nostre poble com un poble molt creient i sobretot practicant, i personalment crec que en comparació a altres parròquies pot ser així, però si D. Bartomeu hagués conegut Ariany fa tan sols uns pocs anys, crec que estaria xerrant d'un retrocés de la vida parroquial a Ariany.

Per altre part explica breument el sistema a introduir dins de la nostra parròquia

per el seu millor funcionament, ja que no hi ha una persona totalment dedicada a la seva administració; la idea és que el consell parroquial agafi un protagonisme i sigui aquest grup, com a representant de tots els feligresos, el que dugui a bon terme la gestió de la nostra parròquia.

El segon personatge entrevistat és el cap de l'oposició municipal, na Margalida Rosselló la preocupació primordial del P.P. és, segons la seva representant, la construcció de la residència per a la 3ª edat, així mateix recalca el seu interès en altres serveis per els majors. No es pot negar que es fer coses per a la 3ª edat dins Ariany és tenir sa majoria de votants a favor (segons l'entrevista un 70 % de la població és pensionista).

I com que per qualche cosa es varen presentar a les eleccions per separat, a l'entrevista feta al Batle aquest parla de projectes que es fan realitat i que res tenen a veure amb la 3ª edat, com son, el poliesportiu, la piscina; valora la darrera legislatura com a normal i torna a parlar de la residència. Com a final de l'entrevista el batle apunta que totes aquestes millores i altre projectes com la xarxa d'aigües, han estat possibles gràcies a la independència municipal.

Passant a altres articles, i degut a l'extensió de l'anterior intentaré resumir lo molt que s'ha publicat aquests mesos.

Al "Diario de Mallorca" una

molt interessant entrevista a Miquel Mestre, que com tots sabeu, és arianyer i que ha fet una vida singular, relata com de petit ja volia ésser ermità, com s'hi va fer i les seves vivències, per finalment tornar al poble i contreure matrimoni.

Al mateix diari va sortir una fotografia, que encara que no sigui d'Ariany té molts d'arianyers, està feta a la Seu de Palma i podem veure a una representació de la 3ª edat als primers bancs. El fotògraf es mereix l'enhorabona perquè ha sabut captar la part més guapa, sense desmereixir als pensionistes d'altres pobles que també hi eren.

També cal esmentar els articles referents a la conducció de claveguerams, que molt prest començaran; una millora necessària que durant un temps pot tenir el poble amb les cames per amunt.

Finalment al "Dia 16" un article referent a la situació de la parròquia d'Ariany, amb un títol curiós, "El campanario no tiene cura", no és que no tenguí remei, el que no té és rector, a l'esmentada publicació es parla de les mancances de capellans i del pesimista futur que fa preveure que la situació en que ens trobam els arianyers es faci extensible a moltes altres parròquies.

Per acabar unes petites ressenyes que molte de vegades passen desapercibudes, però que també tenen el seu lloc i la seva importància:

- Al D 16: millores per les aules de preescolar i construcció al cementiri de nou nichos.
- La parròquia sense rector al mateix diari.
- Subvenció de 100.000 ptes a la revista "Ariany", per part de l'Ajuntament.

Esperant que totes les notícies vos siguin bones, fins a una altre.

Joan Molinas Julià.

Com tots sabeu en Joan Bernat Ferrer és un jove arianyer que ben prest ha agafat les cartes d'una afició del seu pare, en Joan Ferrer, que són les de la fotografia i també ben prest ja han donat el seu fruit, aquesta fotografia que publicam a n'aquesta pàgina va guanyar el 2º premi del concurs de foto-notícia de la Part Forana que convocava el "Diario de Mallorca", ara vos presentam unes quantes preguntes per conèixer millor aquest treball.

- ¿Quants d'anys tens?

Tenc 18 anys.

- ¿Quin temps fa que et dediques a la fotografia? Ara deu fer més o manco 5 anys.

- ¿Qui va ser que et va introduir dins el mon de la fotografia?

Va ser el meu pare, ja que a ell l'hi agrada molt, és ell el que m'anima i aconsella.

- ¿A on vares aconseguir fer aquesta foto?

La vaig fer a una finca que es diu Es Clot d'els Ollers, aquí a Ariany.

- Et va dur molta de feina poder-la fer en el moment oportú? No, ja que en vaig fer més de vint i llavonces vaig triar la millor.

- Quan la vares tenir, com et va venir la idea de presentar-te al concurs?

Ho vaig veure anunciat al "Diario de Mallorca" i això hem va animar a presentar la foto.

- ¿Tenies esperances de guanyar qualque premi?

Sí, perquè la fotografia era curiosa.

- ¿Com vares saber que havies guanyat el 2º premi?

Quan me vaig aixecar vaig tenir aquesta sorpresa, i ho vaig veure publicat en el diari.

- ¿Què va ser el primer que pensares quan vares saber que havies guanyat?

Vaig estar content, encara que ja m'ho esperava.

- ¿Seguiràs dedicant-te a la fotografia?

Aquesta estampa mallorquina és un magnífic exemple de com s'ha de donar menjar al qui té fam. La cusa, sense ser seu el descendent, ni tan sols pertanyer a la seva raça, es presta amb paciència i amor a alimentar-los.

Aquest animal dona una lliçó magistral de solidaritat, tot un exemple per a les persones que amb el seu cervell obert i il·luminat, amb metes altíssimes que mai haurieu imaginat, es preocupen únicament del seu ego personal, menyspreuant i fent cas omís dels seus semblants, sobretot al qui consideren menys capacitats. Testimoni d'amor i caritat és el que ens mostra aquesta bona cusa que, sense estar dotada de intel·ligència humana assumeix la responsabilitat canina de fer el bé als que l'envolten sense preocupar-se de l'origen, raça i condició.

Sí crec que sí, ara ja he fet uns quants reportages.

Des d'aquí et volem donar l'enhorabona i desitjar que

aquest premi no sigui el darrer que puguis aconseguir, per tot enhorabona i gràcies.

Jaume Taberner Ribot.

Entrevista a ...

Na Margalida Rosselló Bauçà és l'assistent social que ens pertoca a Ariany, com podreu veure amb aquesta entrevista hem volgut aclarir quina és la seva feina concreta i el seu camp de treball.

- Quina és la teva funció?

Les funcions que tenc encomanades son varies, les més importants poden ser:

- assessorament damunt temes de servei social, principalment els relacionats amb els temes de l'acció social.
- investigació de les necessitats que hi ha, del recursos que tenim, etc.

l'assistent social no pot fer res, és un treball conjunt entre cada una de les parts. No saltres donam eines per ajudar a sortir del problema però aquestes eines s'han d'emprar, i és el beneficiari que les ha d'emprar.

Altres funcions podien ser:

- la gestió de documentació referent a assistència social, per exemple jo no puc tramitar la documentació perquè una persona cobri la paga de la veïlla.
- seguiment de casos problemàtics per després iniciar el seu tractament.

de 1990 es va posar en marxa, per començar s'han contractat 13 treballadores familiars per dur endavant aquest servei d'ajuda domiciliària.

L'equip està format per les treballadores familiars i les assistents socials.

¿A qui va dirigit aquest servei?

Aquest servei va dirigit principalment a:

- persones majors que tenguin dificultats d'autonomia pròpia.
- minusvàlids.
- famílies problemàtiques.

Aquest servei no és un servei de neteja, les treballadores familiars no son dones de fer net, son unes professionals que tenen un carisme educatiu, educar en hàbits, en costums amb l'objecte de millorar les condicions de vida i un millor benestar de les persones.

- ¿Com es duu a terme?

És un servei que es pot desglossar en quatre grans grups d'ajuda que poden ser l'ajuda personal, l'ajuda a casa, l'ajuda familiar i l'ajuda a la reinserció social, ara veurem aquests grups per separat.

- Ajuda personal: les tasques més importants que es poden

L'assistent social principalment treballa damunt els temes psicosocials.

- programar damunt certs temes com poden ser les toxicomanies, el servei d'ajuda domiciliari, etc.

- evaluar els programes del punt anterior.

- organitzar el que sigui necessari per dur a terme els programes dels punts anteriors. L'assistent social principalment treballa damunt els temes psicosocials, amb això no vull dir que sigui una psicòloga ni una psiquiatre, ni un metge, la meua funció primordial és la detecció de problemes i la derivació dels mateixos cap als professionals en la matèria, jo no faig teràpies lo que faig és orientar a les persones que en vénen en qualque problema perquè el puguin resoldre, vull que quedi ben clar que jo no solvent els problemes, el que faig és potenciar els caires positius de la persona, perquè sigui ella mateixa la que les solventi, mir els recursos positius per potenciar-los.

Sense la col.laboració de la persona que n'ha de sortir beneficiada o els seus familiars

Podíem passar a parlar un poc de l'ajuda domiciliària, com va començar?, quines funcions té?

El programa d'ajuda domiciliària va començar per el mes de març del 90, es va firmar un conveni amb l'INSERSO, aquest

Jo no faig teràpies lo que faig és orientar a les persones que venen en qualque problema.

programa està subvencionat per l'INSERSO, el Consell Insular de Mallorca i la Mancomunitat del Pla.

El programa organitzà el servei i finalment a l'octubre

dur a terme poden ser: acompanyament de la persona allà on faci falta, aixecar-la del llit, la higiene personal, fer el dinar, una molt important que és el recolzament psicològic,

Sense la col.laboració de la persona que n'ha de sortir beneficiada jo no puc fer res.

i un llarg etc.

- Ajuda a casa: abans he dit que les treballadores familiars no son unes dones de fer net perquè donat que una dona de neteja si la volen la poden pagar; dins aquest apartat hi podem incloure anar a fer la compra, preparar el menjar, educar a la persona en l'economia domèstica, educar l'entorn familiar, etc.

tudia cada situació, dins aquest barem hi ha moltes de coses, circumstàncies i factors que punten, al contrari de lo que es pot pensar la gent, el factor econòmic no és ni molt manco el més important ni el que influeix més, també hi contenen les relacions familiars, l'autonomia personal, aspectes de soletat, de depressió, malaltia crònica, etc., el factor

servei és intentar de que una persona no sigui internada, ja sigui a una residència, al psiquiatre, etc., que una persona pugui estar ben arreglada a ca seva.

- Fa una temporada que es varen fer unes enquestes, quina finalitat tenien?

Aquestes enquestes tenien la funció que abans he dit, de investigar les necessitats que hi ha a cada poble.

Amb aquestes enquestes es va fer un estudi profund damunt les necessitats del poble amb la finalitat de saber de cara a l'any 1991 a quins punts hem de fer feina.

L'equip està format per les treballadores familiars i les assistents socials.

- Ajuda familiar: l'ajuda familiar no implica que la treballadora familiar llevi responsabilitats als familiars de la persona, al contrari, és perquè la família s'impliqui i es responsabilitzi de la situació del malalt.

- Ajuda a la reinserció familiar: aquesta tasca va dirigida a les persones que tinguin dificultats per integrar-se dins el poble (els que tenen problemes de drogadicció, problemes d'alcoholisme, problemes de racisme...), la tasca més important és que aquesta gent s'integri dins el poble, participant de la vida del poble, que fagi una vida igual que qualsevol membre del poble.

- *Com es pot arribar a n'aquesta ajuda domiciliari?*

S'ha d'arribar a través de l'assistenta social, quan es té la petició s'estudia el cas en profunditat i llavors s'actua en conseqüència. Nosaltres tenim un barem en el qual s'es-

econòmic és un més i repetesc que no és el més important. La funció principal d'aquest

Des d'aquí l'hi volem donar les gràcies i dir-vos que la podreu trobar cada dimarts a partir de les 9 del matí a l'Ajuntament, vos podeu dirigir a ella per qualsevol consulta relacionada amb la seva tasca.

El servei va dirigit a persones majors, a minusvàlids i a famílies problemàtiques.

INSERSO

El programa està subvencionat per aquestes entitats.

Catalina Pont i
Jaume Taberner.

El personatge i el seu entorn

Aquest article va sortir publicat a la revista "S'Unió de S'Arenal" en el mes de desembre. El motiu de publicarlo a la nostra revista és que parla d'una família aranyera que es va establir a S'Arenal i part d'ella encara hi viu, encara que també hi hagi fills a Ariany.

La Sra. Joana de Caldentey i els actes culturals arenelers.

La nostra personatge és la que sense cap títol universitari, no ésser la propietària ni directora d'una gran empresa ni tan sols pertànyer a cap grup polític, esportiu o cultural, s'ha fet popular dins els veïns de S'Arenal, sobre tot els qui freqüenten els actes culturals o religiosos. Ella amb la seva senzillesa amabilitat i col.laboració poc a poc i sense fer potades s'ha guanyat l'apreci i estimació dels que valoren l'esforç i alegria que sempre han trobat en aqueixa dona a l'hora d'organitzar un acte cultural, religiós o sols una petita bauxa.

el Pare Llabrés per definir com una mare, per la mort del seu marit, es quedà sola amb nombrosos infants (dotze i el petit tenia sis anys) i després de la gran lluita per sobreviure i educar-los encara li quedà temps per fer la vida agradable als altres i no satisfeta, empeltà les seves virtuts als nombrosos fills i avui S'Arenal reb els fruits que ella va sembrar.

Els agradaria fer un poc d'història d'aquesta família que tant col.labora a fer un Arenal més cult, alegre i humà demostrant que per damunt bens, títols i altres "coverbos" la persona i les seves virtuts son lo més apreciat.

- Madò Caldentey: com va ésser que venguereu a S'Arenal i d'on veniu?

D'Ariany, fa més de trenta anys i ens vengué a cercar en Martí Serra amb el camió d'en Fernando. Venguérem per fer predeny que a les hores era quasi l'únic que S'Arenal tenia. No era com ara hi havia poca gent, però aquella gent d'antany

S'Arenal d'avui?

A n'els joves i pares les falta un lloc on poder passar el temps sense haver d'anar per discoteques o cafès. Quan els joves tenien es club "Tots Junts", llavors al menys quan els pares sabien que els seus fills hi eren estaven un poc tranquils.

-Ara que venen les festes de Nadal, quin programa teniu vos i la vostra família?

En haver acabat el trui de les matances ja ho veurem, per descomptat Matines i anar a veure la funció dels Reis Màgics que fareu.

-Vos puc assegurar que el nom de Caldentey serà bastantes vegades repetit a l'hora de fer els programes i que un sol assaig, per l'ambient que hi ha, val la pena. Però parlem un poc més de vos, quines satisfaccions teniu dels anys que heu passat aquí?

Mos varen concedir la medalla a la natalitat i vaig estar molt contenta i també mi sent quan veig que a un lloc com és S'Arenal que hi ha tanta

Família Caldentey

Recordam amb molt d'afecte les petites reunions que teníem antany. A les hores semblava que ballar i cantar lo nostro era pecat i ella s'esforçava amb la seva simpatia i seziellesa a que a l'alegria de juntar-nos no hi mancàs l'entreteniment i l'encís del cant i el ball de la nostra terra.

En el cas de la nostra personatge enyor les paraules que sap escriure el nostre mestre,

era molt bona, sa prova és que avui encara és el mateix grupet d'abans que dona l'empenteta en haver d'organitzar qualche festa. Es clar que s'hi han afegit els fills i altres, però si ho porgàvem veuríem que una majoria son branques del mateix arbre.

-Què vos pareix que les falta a n'aquestes branques, a

El matrimoni Caldentey i els seus fills: Antònia, Benito, Aina, Joana, Llorenç, Maria, Margalida, Biel, Nadal, falta en Toni, en Sebastià i Fernando que varen néixer després.

de gent forana que sols cerca diners o plaer, hi hagi gent que es preocupi dels altres.

-Serà que els tests semblen a ses olles. Gràcies madò Caldentey, la nostra revista Unió de S'Arenal es sent molt honrada i satisfeta de poder tenir dins els seus veïns i lectors una família com la vostra. Tia, Lo mateix en diu la revista "Ariany".

Persones del Poble 1990

El passat dia 1 de febrer es va fer entrega de les distincions "Persones del Poble" de l'any 1990 que cada any convoca l'associació de la Premsa Forana de Mallorca, en total hi va haver sis revistes que presentaren a una persona que per els seus mèrits hagi destacat dins la vida de cada poble, un requisit imprescindible per a participar-hi és que la persona presentada no hagi estat reconeguda la seva feina d'una manera oficial.

A l'acte hi varen assistir el president del CIM, Joan Verger; el president de la comissió de cultura del CIM, Alfons Salgado; el president de la Premsa Forana, Carles Costa; i tota la directiva de la Premsa Forana.

ASSOCIACIO PREMSA
FORANA
DE MALLORCA

Les revistes que presentaren persona del poble foren:

- La revista **"Bona Pau"** de Montuïri que va presentar a Gabriel Roscar Jaume, aquest home fou un dels millors menestrals que han tingut darrerament a Montuïri. Va començar fent de marger amb el seu pare però quan va fer devers dos anys que posava macs als marges va veure que no tenia massa vocació per aquella feina, més tard va triar l'ofici de fuster, com ell mateix diu en aquell temps es feia feina de sol a sol.

Actualment està dins la directiva de l'associació de la 3ª edat ocupant el càrrec de delegat d'esports.

- La revista **"S'Unió de s'Arenal"** de s'Arenal, aquesta revista com a cosa curiosa va presentar a una dona d'Ariany, aquesta

dona és madò Joana de Caldentey (vegeu article complet a una altre pàgina d'aquesta revista)

- La revista **"Fent Carrerany"** de Maria de la Salut va presentar a n'Esteve Mas, persona que ha estat lligada al futbol d'aquest poble durant els darrers vint anys, aquesta persona també va estar relacionada amb el nostre poble ja que va entrenar el nostre equip de futbol i confessa que va ser l'únic any que no va perdre doblers.

- La revista **"Miramar"** de Valldemossa va presentar a Antoni Muntaner Bujosa per la seva gran afició a la fotografia, és una persona molt activa; va començar a fer fotos devers els dotze anys, al llarg de la seva vida ha filmat o retratat a un gran nombre de personatges populars de la vila. El darrer treball que ha realitzat és una sèrie de diapositives sobre "fruits, hortalisses i llegums de Valldemossa".

- La revista **"Montaura"** de Mancor de la Vall va presentar a Gabriel Martorell Alba, en Biel d'es forn que ha estat el darrer forner del poble, ell va començar a fer de forner quan tenia 15 anys, sempre va emprar el foc de llenya per coure el pa.

- La revista **"Dies i Coses"** de Calonge va presentar a n'és Patró Martina, va ser un dels primers residents a Porto Petro i actualment té 96 anys, com podreu comprendre la seva vida ha estat carregada d'anècdotes, com per exemple que ell feia estreperlo i el varen agafar un parell de vegades però no el varen arribar a tancar cap pic a la presó, ell conta que en aquell temps guanyava setze duros amb aquest negoci, més tard es va fer pescador i anava a vendre el peix.

A cada un d'ells s'els va fer entrega d'un diploma i un detall de ceràmica.

Jaume Taberner Ribot.

Plenari -17-

Sessió extraordinària de dia 27 de desembre de 1990.

Pla de millora de façanes 1991.

Davant la convocatòria realitzada per per la Conselleria de cultura per el Pla de reforma de façanes per el període 1991/92, es va acordar per unanimitat:

- Sollicitar a la Conselleria la inclusió d'aquest Ajuntament dins el referit Pla.

- Realitzar una inversió de 3.000.000 de ptes, finançats de la següent manera:

Aportació municipal	300.000
Aportació Conselleria	1.800.000
Aportació propietaris	900.000

Adjudicació obres abastiment aigo potable i alcantarillat de la 1ª fase.

Concluit el plaç per a la presentació d'ofertes per a l'execució de l'obra es va examinar cada una de les següents:

- Andreu Avellà Morey per un import de 111.500.000 ptes.
- Aglomerats de Felanitx, S.A. per un import de 111.558.942 ptes
- Excavacions Germans Hinojosa S.A. per un import de 111.250.000
- Confort 3, S.A. per un import de 110.950.000 ptes.
- Melsion Mascaró S.A. per un import de 110.474.000 ptes.

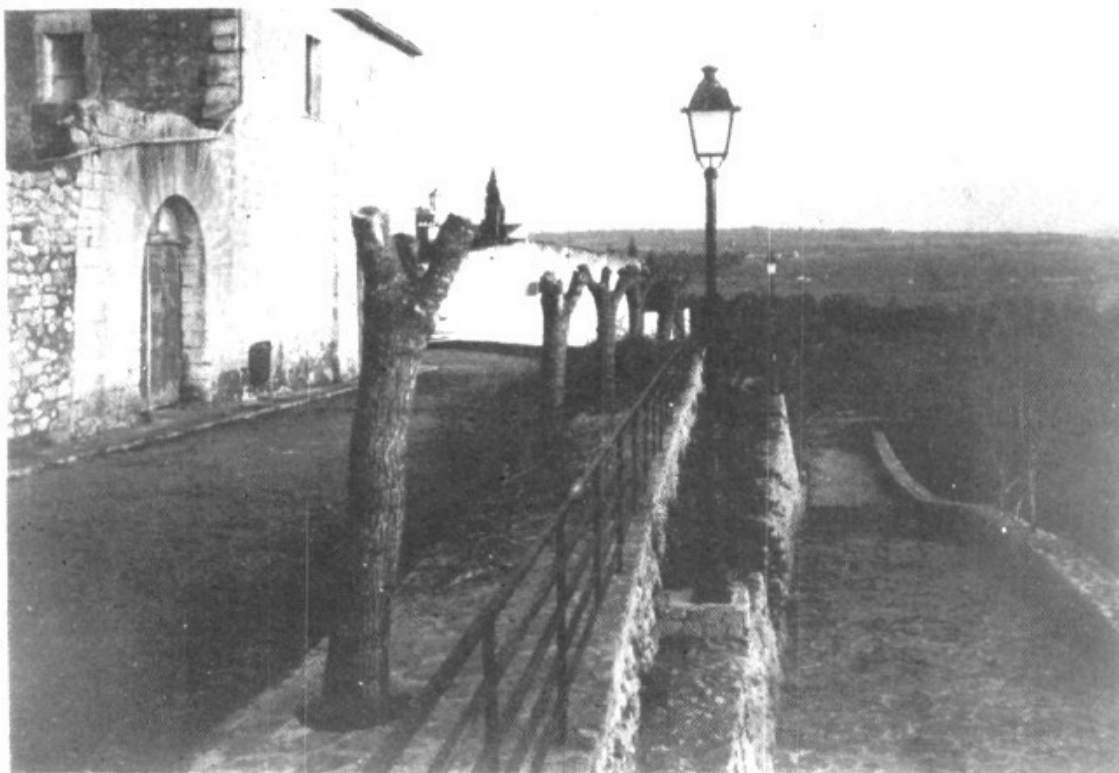
Analitzades totes les ofertes es va acordar per unanimitat adjudicar l'obra a l'empresa Melsion Mascaró S.A. per considerar-la la més ventajosa per els interessos del Municipi.

Sessió ordinària 1 de febrer.

Es va aprovar la certificació d'obres nº 2 de la Piscina Municipal.

En aquest ple es va aprovar concedir una ajuda econòmica a la revista "ARIANY" per un valor de 100.000 ptes.

No pareix lo mateix

Aquí presentam dues fotografies del mateix lloc però sense dubtar gens son de diferents moments, és tracta d'un recó tan característic del nostre poble com poden ser els morers del Camí de Sa Marquesa, es tracta de la feina que les han fet a n'els morers, feina que ja era necessària i que les ha fet canviar un poc de fisonomia, si a la primera fotografia apareixen encara amb totes les seves branques a la segona ja les podem veure despullats, esperem que d'aquí a un temps tornin treure ulls i branques.

Fotografies: Joan Ferrer.

EN MOTIU DE SA XOCOLATADA DE
SA 3ª EDAT D'ARIANY.

Es xocolate, com tots sabeu,
es xampany i sa ensaimada,
això ho paga "La Caixa",
perque en menjeu fins que en
volgheu.

També hi vull afegir,
que dos-cents tassons, tassés
i cuaretes que hi ha.
es batle les mos regalà,
perquè les fèssim servir.

Que en salut poguem menjar,
aquesta xocolatada,
i si pel cas pegam panxada,
tenguem bona nit passar,
i l'any que ve en de pensar,
que cap n'hi ha de faltar,
a n'aquesta gran taulada,
i si aquest modelo mos agrada,
que l'any que ve poguem conti-
nuar.

En haver acabat hem de ballar,
anit tots es que tenguin ballera
jo necessit una famella,
que en jo sa vulgui ajuntar,
i veurà que contenta estarà,
en so meu modo de ballar,
que és lo que sap fer en Joan
Frontera.

Ara me despediré,
perque si no faltaria,
que així ho vegem un altre dia
que jo cançons vos pugui fer,
que l'any que ve vagi tan bé,
i tots tenguem tanta alegria.

Com que molts ja som d'una edat,
més o manco avançada,
en una paga assegurada,
si en el món no hi ha novetat,
i ara ja ho don per acabat,
fins que hi tornem una altre
vegada,
i si aplaudiu serà que vos agra-
da,
amics meus aquest glosat.

Ariany 24 de desembre de 1990
Joan Frontera.

EN MOTIU DEL CARNAVAL DE LA
3ª EDAT D'ARIANY.

Cada any ho hem de fer així,
tots mos hem de desfressar,
i qui te ganes de ballar, a ba-
llar,
qui te ganes de cantar, cantar
qui te ganes de menjar, a menjar
i així ens hem de divertir,
que d'enllà deçà no tornarem
venir,
a veure es que quedarà.

Avui és un dia festós,
un dia molt hivernal,
i també dia de carnaval,
per tots es que ja som majors,
defressos de tots colors,
i cap n'hi havia de igual.

També hi va haver ximbomers,
que tocaven sa ximbomba,
i cantadors que cantaven en
ordre,
com si sempre haguéssin fet
lo mateix.

Després de ja haver ballat,
hi va haver s'altre passada,
on hi va haver coca variada,
que posaren dins un plat,
per menjar en tranquil·litat,
es que no havia sopat,
que li servís de sopada.

Després hi va haver bon vi,
en xampany i taronjada,
perquè aquesta sopada,
a tots mos donàs bon fi,
i llavors tornarem repetir,
en sos desfressos i sa gran
vetllada.

Llavors ja per acabar,
també hi va haver moltes rifes,
en moltes coses distintes,
que "La Caixa" regalà.

També vull donar entenent,
com ho fas cada vegada,
que de lo que se rifava,
també hi havia coses de s'Ajun-
tament.

Sa rifa va ser ideal,
per es desfressos que hi havia,
perque així com es desfrès venia
donaven un número a n'es portal.

Així tothom quedà content,
i acabarem sa vetllada,
i es que dugué sort se n'anava
cap a ca seva content.

I ara ja hem despediré,
i molta de sort per tots voldria
que l'any que ve es mateix dia,
no en falti cap si convé,
i jo cançons vos pugui fer,
que en molt de gust les faré,
en sa meva maestria,
i si tots tenim tanta d'alegria,
serà senyal que anirà bé.

Ariany 9 de febrer de 1991.
Joan Frontera.

A una farola orelluda...i un poc grossera

Per començar crec que és just i ho faig amb molt de gust, agrair amb força s'esforç que duis a terme tots els qui feis possible que cada dos mesos puguem llegir "sa fulleta". Com a antic col.laborador d'aquesta revista, sé per pròpia experiència sa molta feina i gran dedicació que es necessita per escriure, omplir, muntar i repartir cada número que surt en es carrer. Per això no cal més que dir-vos enhorabona, a seguir i que sigui per molt de temps.

Al mateix temps que vos felicit per la vostra feina, me permetré fer-vos uns comentaris que voldria agafàssiu com una simple opinió, sense gens de malícia i que els tengueu en compte si creis que ho heu de fer.

Crec que sa farola orelluda és una gran secció, i m'atreviria a dir que una de ses més llegides de sa revista. Es seu

gran èxit resideix precisament en el fet que tracta uns temes que estan a l'abast de tots, i dels quals, amb més gran o petita mesura, n'hem parlat tots es que vivim a Ariany.

Encara que totes ses seccions són importants i necessàries i tots ets escrits interessants, sempre he estat de s'opinió d'escriure per a sa gent i emprar es llenguatge que utilitza sa majoria. Així n'hem parlat amb qualcu de voltros i en son testimoni tots es meus escrits publicats i en concret una secció que va sortir fa una temporada, abans de sa farola orelluda, com era es "xep a xep".

Dit això, crec també que no hem de confondre una manera d'escriure sezilla amb una manera d'escriure vulgar, ni un escrit graciós amb un escrit grosser.

Sa farola orelluda, i repetesc que és sa meua opinió, crec que cerca fer llegiguera

i per això fer gràcia, cosa que me pareix perfecta. Amb el que ja no estic tant d'acord és amb sa manera d'aconseguir-ho. Crec que tant amb sos temes d'es que parla, com amb sa manera que ho conta, aquesta farola orelluda ens torna cada dia més grossera; i quan una broma és grollera...perd tota sa gràcia. No dubt que tot quan sa farola "ha sentit", és que qualcu "ho ha dit",...però també segur que s'han dit moltes més coses i molt més importants que un refradament de bufeta, un poc de murta, o un simple preservatiu.

Fer llegir està molt bé i és molt necessari en es nostre poble d'Ariany, cosa que és ben preocupant, es llegeix molt poc. Però, si per aconseguir-ho en de caure en sa grosseria, convertim es remei en pitjor que sa malaltia.

Gràcies.

Joan Genovard Riutort.

Educació d'adults

En el número passat de la revista vos deiem entre altres coses, que teníem només uns 20 matriculats i vos anunciàvem les distintes activitats que duim a terme. Hem de dir que, actualment, la matrícula és ja molt més nombrosa degut a la incorporació de noves activitats al nostre programa.

Aquestes són els tallers de cuina i macramé i el curs de gimnàstica Xina.

Nota: et feim saber que si no ens trobes en el lloc de costum, la biblioteca, serem al local de l'antic ajuntament en el carrer major nº 24 (sa falange).

Isabel Salvà.

EL MACRAMÉ

En bones anirem informant de tot el que anam aprenent, però ara ens demanem...Què és això del macramé?

Si anàssim a escola i ens haguéssim d'aprendre la lliçó, diríem que és l'art d'anuar fils de diferents materials per a combinar-los amb una infinitat de variants i així elaborar treballs pràctics i decoratius.

Però...no és ver que volem saber més coses?

És una tècnica artesanal molt antiga, ja els indis feien servir per a comunicar-se, un sistema de nusos de diferents colors anomenat "escriptura de nusos quipos". Els nusos també representaven els números i tenien qualche significat màgic.

La cultura àrab va treballar molt aquesta tècnica i la va estendre als països de la mediterrània. Per a "fer passar el temps", a Europa el treballaven a la Cort i a dins els convents.

Tots els anys de la gran explosió de la navegació, van ser els mariners els qui van

introduir aquest art arreu del món. Cap al 1900, i gràcies a estar de moda la decoració dels interiors de les cases amb flocs, rlandes, borles, grans cortines..., va fer que de nou s'utilitzàs el macramé.

Cap als anys 60 de l'actual segle, la utilització de la tècnica va canviar, creant-se nous models d'aplicació, realitzats amb una gran diversitat de materials.

El que és ben cert és que la tècnica és ben fàcil, amb un poc de fil, i unes bones mans podem crear meravelles, com per exemple lampares rústiques, elegants cortines, delicats tapets, bosses de gran vistositat, cossiollers originals...en una paraula, tot allò que vulgueu.

Si mentrestant t'has animat, t'esperam a educació d'adults, i recorda que sempre ets a punt d'apuntar-t'hi.

Assumpta Gómez de la Tia.

Com va amics? esper que hagi passat unes bones festes i que hagi menjat molts torrons en companyia dels vostres familiars i amics més propers, a jo més o manco m'ha anat bé, aquest cop tenc una alegria més grossa que les altres vegades ja que ara no només tenc que donar conte dels resultats de l'Ariany sinó que també ho he de fer dels equips de categories inferiors el que deim futbol base ja que gràcies a l'empenta de dos bons habitants del nostre poble, en Joan Font i en Pep Alzamora, que han pres una tasca molt important que a la llarga donarà els fruits que tots desitgem, ara bé, voldria demanar a tota la gent del nostre poble un recolzament i un reconeixement cap aquestes dues persones, ja que aquests tipus de tasques tan importants es necessiten tot tipus d'ajuda, una altre bona notícia és la marxa que duu el poliesportiu, ja que si us acostau per les escoles es pot veure com s'està acabant la piscina, i també l'aglomerament del troç que hi ha entre l'escola i el camp de futbol,

i que segons m'han informat és per a la pista de bàsket.

Després d'aquesta introducció aniré a passar als resultats del futbol, passant per el futbet d'iniciació, i acabaré amb el futbet infantil.

S'ha començat ja la segona volta i els bons resultats segueixen, no com els del principi, però bons de totes maneres.

Ariany 1 - Llubí 1

El Llubí que va passar per Ariany va demostrar que és un equip amb totals aspiracions a pujar a la segona regional, el partit va ser molt igualat i hagués pogut guanyar qualsevol del dos.

Alcúdia 3 - Ariany 2

Aquell acudit de "qui perdona perd" va quedar clar en aquest partit, ja que faltant deu minuts per acabar, el resultat era 1-2 favorable a l'Ariany però, una sèrie de badades de tot l'equip va fer que es perdés aquest partit.

Ariany 1 - Sant Joan 1

Feia molt de fred i pareix que va intoxicar als dos equips ja que va ser un partit desastrosos on es va perdre 1 punt

que al final ens pot fer molta de falta.

Montuiri 2 - Ariany 3

Tal vegada ha estat la primera part més dolenta que ha fet l'Ariany en tota la temporada i que es va millorar a la segona part, sobretot amb els dos gols que va fer el nostre "pichichi" en Tonio, el segon hagués fet treure mocadors a qualsevol camp de primera divisió.

Porto Cristo 1 - Ariany 2

Déu meu! quin àrbitre! quin senyor vestit de negre, si no hagués estat per ell, el partit hagués acabat segurament amb un 0-3 a favor del nostre equip.

Després d'aquests resultats anem a passar al curs d'iniciació:

Ariany 1-Escola de Porreres 3

Va començar molt bé el partit ja que al primer minut ja es va marcar el primer gol local, després d'això es va veure un partit molt entretingut, i que ens va fer passar una bona estona a tots els aficionats que ens vàrem donar cita a la pista.

Colònia St. Jordi 3-Ariany 0

Partit del que no tenc més referències de les que me varen donar alguns aficionats que es varen desplaçar a la Colònia, i segons ells va esser un partit bastant agradós del que el resultat és el que importa menys ja que aquest equip feia ja temps que jugava conjuntat.

Infantils

Ariany 2-Escola de Porreres 4

Aquest va esser un partit en el que es va poder veure les bones maneres que alguns dels joves jugadors arianyers comencen a tenir, recordem que molts d'ells tot el que saben ho han après "del carrer".

Des d'aquí les vull donar un crit de recolzament, que segueixin endavant ja que és una cosa molt bona per la imatge del nostre poble.

Tomeu Bauçà Frontera.

Piscina municipal en obres.

Xerram de caçar

Hem demanat un parell de coses a caçadors d'Ariany i mas han dit:

Perdiu

— Quan se pot caçar? de dia 15 de juny a dia 27 de gener: Es curiells se cason de 5 d'agost a 3 de desembre i ses perdius en vedam de 17 de desembre a 27 de gener.

— Quins dies? dimarts, dijous, divendres, diumenge i festes.

— Quines maneres de caçar sabeu? escopeta i cans, gatlots, coll, enquenedors, ruisc, lenades, lloros, gures. En escopeta en vedam se caça amb una perdiu morda dins una jabi penjada a un arbre, amb sos gatlots se posen en es paras des torts en dues cornes a cada costat i quan es tort i pega les llengues i es tort queda engrenat.

curiell

— Quins animals se cason per Ariany? curiells, perdius, gualleros, reguers, torts, esternells, torteros, mellers, coloms, lenades, tudo.

— animals que no se poden caçar? lleïra, xoriger, mibana, moxeta, voltor, es corb, la feneta, es mart, uro, moset, puput, la aguila, es gurrio, rupit, gotra, la cadarnera, falcons i tots es animals de l'home que fan menes de runt animaleros.

trobam diferència entre un caçador i un escopeter. Es caçador es una persona que sap com sa de caça i de quina manera enganya sa caça i lo que pot matar. S'escopeter surt a pegar lions i usustón sa caça i no respecta gaire ses normes i usustón sa caça i tira a tot animal quin tant n'està pavorat.

tort

Hem demanat a joves de local, Francisco Palou, Riquel Gironella i Joan Carraret, Daniel Ridg i Tomàs Ferrer.

COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS

DIA DE LES ILLES BALEARS

“Valldemossa, 1991”

ACTES COMMEMORATIUS

MARÇ

DIA 1

a les 22'00 h.

Concert de l'Orquestra Simfònica de
le Illes Balears,
al Teatre Principal de Palma.

Director: Luis Remartínez

Solistes: Andreu Riera, piano.

Luis M. Corroa, violoncel.

Obres de: Mozart i Schubert.

DIA 3

a les 11'00 h.

Missa solemne presidida por l'Excm. i Rvdm.
Sr. Bisbe de Mallorca, a l'Església parroquial de
Sant Bartomeu de Valldemossa.

a les 12'00 h.

Acte institucional i lliurament de les medalles d'Or
de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears
al senyors Josep Coll Bardolet i Bernat Julià Rosselló,
que tindrà lloc al Palau del Rei Sanxo de Valldemossa.

a les 12'45 h.

Visita de les Autoritats al recinte on hi haurà instal·lats
els "stands" dels ajuntaments.

a les 16'00 h.

Mostra folklòrica a la plaça de Cartoixa.

DIA 30

a les 22'00 h.

TEATRE REGIONAL

Representació de la comèdia "El Marquès de sa
Rabassa" al Teatre Principal de Palma.

ABRIL

TEATRE REGIONAL

Representació de la comèdia:
"El Marquès de sa Rabassa".

Dies 1 al 7, al Teatre Principal de Palma.

Dies 12, 13 i 14, al Teatre Principal de Maó.

Dies 19, 20 i 21, al Teatre Es Born de Ciutadella.

Dies 26, 27 i 28, a l'Auditori de Cas Serres
d'Eivissa.

DIA 21

Trobada de Cases Regionals al recinte d'IFEBAL al
Polígon de Llevant de Palma.

*Nota: A les 11'00 hores se inicia la visita per al públic en general
als "stands" dels ajuntaments, situats a l'Avinguda Arxiduc Lluís
Salvador.*

Passatemps

TEST CULTURAL

1) Quan el repartiment del Rei en Jaume es va fer, a qui varen correspondre les terres de l'Alqueria d'Ariany?

- Ramon Vivot
- Bartomeu d'Aulona
- Alfons Martínez
- Ramon de Castellbisbal

2) Sabries donar-me el nom de l'actual conseller de Cultura?

- Alfons Salgado
- Jaume Martorell
- Mre Antònia Munar
- Jaume Cladera

3) Qui va recopilar el cançoner de sexe i cultura a Mallorca?

- Gabriel Janer Manila
- El pare Ginard
- Bartomeu Ensenyat
- Miquel Fuster

4) A quin poble situaries la possessió de Santa Cirga?

- Petra
- Manacor
- Felanitx
- Alaró

5) Qui va escriure la novel·la "La Senyora" que recentment s'ha duit al cinema?

- Antoni Mus
- Salvador Galmés
- Guillem Frontera
- Llorenç Capellà

PENSAMENTS

- No s'ha d'oblidar, que els fanatismes no serveixen per les causes justes i nobles. (Garcías Palou)

- Ja mai he trobat una persona de la qual no hagi après alguna cosa. (Alfred de Vigny)

- No moltes coses, sino molt d'elles. (Plinio el jove)

- Com es possible no estimar allò que s'arriba a conèixer? (Llorenç Villalonga)

- La sospita mata l'amistat.

(José Mre Martín Patino)

- El progrés, és la realització de les utopies.

(Oscar Wilde)

RACO POETIC

Aquest mes, torn transcriure un poema d'un poeta que no és la primera vegada que apareix a n'aquesta secció, es tracta del libanès Khalil Gibran

Quan l'amor us cridi, seguiu-lo, encara que els seus camins siguin durs i costeruts,

i quan les seves ales us embolcallin, agafau-vos-hi,

encara que l'espasa, amagada entre les seves plomes, pugui ferir-vos.

I quan us parli, creieu en ell.

Encara que la seva veu, pugui destrossar els vostres somnis

com el vent del nord deixa devastat el vostre jardí.

Car, per més que l'amor us corona, també us cricifica.

I encara que us fa créixer i millorar, també us esporga.

I per més que augmenta la vostra alçada i acorona les vostres branques més tendres que s'estremeixen al sol, també baixa fins a les nostres arrels que s'arrapen a la terra.

Com si fóssiu garbes de blat, us arreplega dins ell mateix.

LLETRES BARREJADES

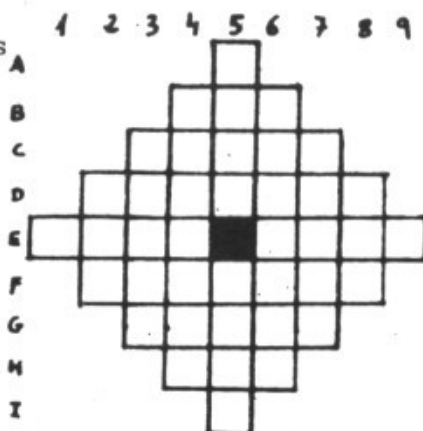
Intenta trobar el nom de 10 carrers d'Ariany.

A	S	D	F	G	H	J	K	L	P
C	S	N	I	L	O	M	H	A	Q
F	O	K	J	M	N	E	Ç	R	A
V	L	B	A	X	Z	N	K	O	M
N	B	V	U	F	A	O	B	F	A
X	T	R	B	R	G	R	H	Y	T
D	A	M	E	T	O	C	V	C	O
O	U	P	R	E	I	A	S	D	C
A	S	D	G	H	N	B	G	T	H
E	V	J	E	S	U	S	D	T	A

LLETRES CREUADES

HORIZONTALS: a) Consonant. b) nom de lletra. c) Transformar, convertir d'una naturalesa en un altra. d) Pl. Compost que s'aplica exteriorment com a cosmètic o com a medicament. e) Part relativament petita d'una cosa. Nom d'home. f) Nen petit. g) Barri exterior d'una ciutat o vila. h) Membrana molt fina. i) Consonant.

VERTICALS: 1) Consonant. 2) Mol. lusc que a manera de cames té vuit tentacles. 3) Netejar de moc. 4) Qualitat d'humit. 5) Dona imaginària a la qual s'atribueixen influències per art màgica. Tercera membrana de l'ull, cara posterior de l'iris. 6) Plataforma de taulons elevada en un lloc públic. 7) Que es resisteix a obeir a l'autoritat. 8) Número. 9) Consonant.

SABIES QUE ...

Són molts els que comparteixen la teoria de que no tan sols dins l'art, sino inclús dins altres aspectes de la història, no s'ha progressat al llarg dels segles; teoria basada en que no ha existit millor matemàtic que Euclides, millor historiadore que Heròdot, millor filòsef que Aristòteles, millor dramaturg que Shakespeare, millor escriptor que Cervantes, millor pintor que Velázquez, millor músic que Beethoven, ni millor científic que Einstein?

IDÒ ARA JA HO SAPS!

Biel Tovell

iQuin temps era aquell que hi havia una escola per al.lots i una per al.lotes!, aquí en tenim una mostra, no sabem exactament quin any era, però lo que si és vera és que moltes d'aquestes al.lotes ja són mares. Aquí teniu els noms:

- 1.- Laura Martínez Martínez.
- 2.- Magdalena Femenies Ferrer.
- 3.- Joana Genovard Ferrer.
- 4.- Pràxedes Gomila Mestre.
- 5.- Martina Dander Estelrich.
- 6.- Isabel Alcover Dander.
- 7.- Maria Dander Estelrich.
- 8.- Maria Julià Roig.
- 9.- Magdalena Genovard Ferrer.
- 10.- Margalida Sansó Font.
- 11.- Maria Ribot Mestre.
- 12.- Isabel Gomila Mestre.
- 13.- Magdalena Rigo Esteve.
- 14.- Isabel Femenies Ferrer.
- 15.- Antònia Julià Roig.
- 16.- Margalida Mas Costa.
- 17.- Maria Rigo Martínez.
- 18.- Francisca Curiel Maimó.
- 19.- Martina Nicolau Font.

-26- ASSOCIACIÓ DE PENSIONISTES DE LA TERCERA EDAT

Desde el nº 170 d'aquesta revista pas al següent article:

La nit del 24 de desembre, per aquesta associació, ens recordarà la fraternitat amb totes les persones majors d'aquest poble, fossin o no socis de la nostra associació.

Amb l'antelació necessària, la directiva d'aquesta associació, va anar al Sr. delegat de "La Caixa" d'Ariany, càrrec que ostenta el nostre paísà D. Guillem Ferrer Mestre, per demanar els doblers necessaris per una xocolatada per el dia de la Nit de Nadal, cosa que es va concedir i es varen fer càrrec de les despeses que va originar aquella vetllada.

A les persones majors que per la seva edat o per malaltia no pogueren anar a Ca ses Monges, lloc a on les germanes franciscanes mos varen deixar celebrar la vetllada, s'els va servir a cada domicili.

La directiva d'aquesta associació, va organitzar entre els seus associats la manera que anàs bé.

El delegat de "La Caixa" va gestionar dels ajuntaments de Petra i Ariany, cadires per acomodar a tots els assistents. Les taules ho varen gestionar directament als veïns del poble. Les germanes Rubí amb altres associades s'encarregaren de fer el xocolate, que per cert les va sortir molt bo.

L'horabaixa dos cotxes amb el seu conductor i vàries acompanyants varen repartir a domicili més de 90 racions de xocolate amb ensaimada als que no podien anar a Ca ses Monges.

Els assistents varen ser unes 150 persones, en total es varen consumir 325 ensaimadas amb molt de xocolate, també hi va haver aigo mineral, xampany, ball i glosses, entre els socis Joan Frontera i Francisco Galmés, que varen fer que la vetllada resultàs molt agradable.

La nit del 9 de febrer de 1991, vetllada de carnaval,

en el local de ca ses Monges, hi varen participar unes 100 persones, unes amb disfrazos i altres amb ximbombes, hi va haver ball i concurs de disfrazos, es varen sortejar 17 regals donats per l'Ajuntament i "La Caixa". Hi va haver coca de totes les classes, vi, taronjada i xampany per a tots.

Segons la publicació del Ministeri d'Assumptes Socials "INSERSO" entre altres coses dignes de la nostra atenció diu:

El ministeri d'assumptes socials, a través de l'INSERSO està preparant el Pla Geontològic Nacional.

El pla vol aconseguir uns objectius; garantir la suficiència econòmica per els majors de 65 anys sense recursos econòmics i un complement de pensió als majors de 80 que hagin perdut l'autonomia personal.

La informació que dona aquesta revista damunt assumptes socials, és molt extensa, per

tal cosa només escric part del articles més interessants, però si hi ha alguna persona interessada en fulletjar la revista, està a la seva disposició en el loca de l'associació.

A continuació insert un pla d'alimentació i salut, una relació per tota la vida, molt interessant, per els qui volen una dieta saludable.

Article agafat de la revista nº 66/1990 de l'INSERSO:

Els avanços de la medicina i una major qualitat de vida ja que si fa pocs segles la vida mitjana era de 25 anys, avui s'ha arribat als 75. Encara que no és suficient viure molts d'anys, s'ha d'arribar-hi bons i actius ¿com? mitjançant una adequada alimentació, una bona higiene mental i física, activitat moderada i, en general, tot allò que ens faci sentir útils a la societat.

Jaume Sansó Caldentey.

	Hombres	Mujeres	
Alimentos	40 años en adelante	40 años en adelante	Número de raciones al día (10 personas)
Leche	150 cc.	150 cc.	2 veces al día
Queso	80 g.	50 g.	Como sustituto de la leche
Carnos, Visceras, pollo,	125 g.	100 g.	3 veces por semana
Pescado	150 g.	150 g.	3 veces por semana
Huevos	2	1	3 veces por semana
Papas	150 g.	100 g.	Diariamente
Lagumbres	70 g.	60 g.	2 veces por semana
Verduras	125 g.	125 g.	Diariamente
Frutas cítricas	150 g.	150 g.	Diariamente
Otras frutas	150 g.	150 g.	Diariamente
Pan, Galletas, bollos	250 g.	150 g.	Diariamente
Azúcar y dulces	40 g.	30 g.	Diariamente
Arroz	60 g.	50 g.	2 veces por semana
Pastas	60 g.	50 g.	2 veces por semana

Les escoles-taller són programes públics d'ocupació i formació que tenen com a finalitat qualificar els desocupats, preferentment joves menors de 25 anys, alternant el treball i la pràctica professional, afavorint les oportunitats d'ocupació en activitats relacionades amb la recuperació o promoció del patrimoni artístic, històric, cultural o natural i també la rehabilitació d'entorns urbans o del medi ambient i la millora de les condicions de vida de les ciutats.

L'escola-taller de margers consisteix en l'aprenentatge del conjunt de coneixements relatius a la construcció de pedra en sec.

El coneixement dels diferents tipus d'eines i materials, així com la tècnica necessària per a executar correctament l'ofici.

El coneixement, per tant, del procés de construcció d'un marge: desxernir el marge, fer fonaments, col·locació de la primera filada, preparar la rasant, posar la filada de dalt.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

 CONSELL INSULAR DE MALLORCA
ESCOLA DE MARGERS
 4 mesos d'aprenentatge a Palma
 20 mesos de contracte laboral
 Per treballs a: Tramuntana, Raiguer, Pla
 Fes-te constructor
 del paisatge de Mallorca

 FODESMA
 General Riera, 111 telf.: 75 06 22

 en col·laboració amb **INEM**

FODESMA

Aquesta escola la fa el CIM a través de FODESMA, amb la col·laboració de l'INEM.

La duració és de 2 anys i comença el 2 d'abril de 1991.

La primera etapa dura 4 mesos i els menors de 25 anys cobren 12.600 ptes/mes, els majors de 25 anys més 1 any d'atur 39.930 ptes/mes, per els residents de fora de Palma hi ha una ajuda de 19.380 ptes/mes per transport.

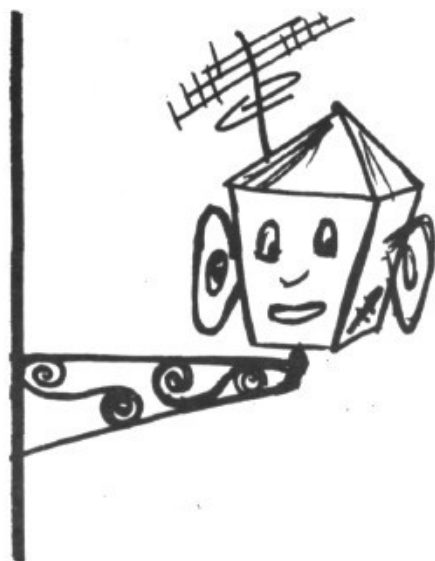
La segona etapa dura 20 mesos i consta d'un contracte laboral cobrant el salari mínim interprofessional.

Amb l'objecte d'apropar i facilitar els trasllats que suposen el que l'escola tenguí com a única ubicació Sóller, s'ha considerat oportú dur a terme la primera etapa de formació de l'escola a Palma.

La segona etapa, eminentment pràctica, s'estructurarà en diversos punts d'intervenció. Per més informació:

FODESMA-Dpt. Promoció
 General Riera, 111 07010 PALMA
 Telèf.: 75 06 22

Sa Farola Orelluda. ♦♦

- Bon vespre.
- Oh! o ets tu no et coneixia, jo que veia aquesta bubota que s'acostava, però ses darreres que fossis tu.
- Idò qui et pensaves que era?
- Saps que i vas de tapada, pareixes una d'aquelles mores d'en "Kussein".
- D'en "Kussein"!!! i qui és en "Kussein"?
- O no veus sa televisió?, es que sempre estàs igual, això és aquell morot que vol fer volar el mon.
- Esteim bé per volar naltros! mos ve just anar peu pla.
- Calla! ja mo va dir es meu homo, poc llum i siquies.

- I a on és que hi ha siquis?
- A on n'hi ha?, demaneu a na Tovella que hi va deixar es 600 enrocats.
- Però on és que hi ha aquestes siquis?, o ja han començat a foradar per dur s'aigo?
- Per dur s'aigo?, s'aigo les va fer i si no ho creus ves a veure-les, estan per devers es carrer Molins.
- Demà ja hi aniré perquè ara ja és fosc i crec que "s'al.luminació" de per allà baix és molt magre i ja que surt, també arribarà a veure ses moneres perquè m'han dit que les han donat una arrenada que no sé si tornaran treure ull, i com

(Continua a la pàg. següent)

que també he d'anar a posar-me una "indicció", així ja faré es deu reials justs.

- Què has d'anar a n'és practlicant? jo de tu m'en duria ses tiritas, es cotó i s'esperit, perque si no, no sé si et podrà posar res.

- I ara per què dius això? Que seràs poma allà deven tenir de tot.

- Què hi has anat mai tu?

- Fosca, es dia que el varen inaugurar, aquell dia hi havia de tot.

- Idò es degué acabar, perque a n'és tall d'és alls s'altre dia varen dir que un va anar a fer-se anàlisis i no tengueren ni una tiritita per tapar-li sa punyida.

- Bé jo tenc un "botiquin" i per lo que pugui ser el m'en duré.

- I tu com estàs de sa bufeta?

- Sa bufeta es va arreglar, però per Nadal es xocolati me va destrempan i vaig anar un parell de dies que tot eren regalims.

- Ai fieta meva, ja ho deien es nostros repadrins, caldera vella o bony o forat, i no hi ha condador d'olles que hi valgui.

- I xerrant de Nadal, que te digueren els reis?

- Una llet per llexar ses rues.

- I tu a on tens rues?

- Fotre a n'és mateix puesto que tu, tant hi ha d'allà aquí com d'aquí allà.

- I a on ho venen a n'això?

- Punyeta, o no anares a s'a potecaria?, va venir una dona aposta per dir-mos com se fa.

- Jesús tammateix ja hem fet tot es llegiu noltros.

- Si ja no tenim res que fer, ara que si s'en presentava un de curro jo encara estic de "buen ver".

- Calla!, que si estàs casada es perque es teu homo és un poc curt de vista.

- Ben venturós va ser ell per Sant Antoni, estava a un fogueró que tot eren "bufalagues" i n'hi va caure una a n'és ulls

que les va haver de tenir tapats dos dies.

- Idò no degué poder veure s'endomassada d'és quintos?

- Calla, no m'en xerris de quintos!, no sé si havien estat tan gamberros mai!

- Si, jo lo de sa palla...

- Lo de sa palla?, i sa repicada?

- Si m'en vaig donar un susto que em pensava que qualche fogueró s'havia escampat i havia pegat foc a qualche casa.

- I de ses carrasses que m'en dius?

- Encara estic empagada, hi havia es meu net i t'assegur que l'hi vaig donar una bona aparrussada; què ha estat aquesta vergonya?

- Si, tot eren comes enlaire.

- Pots estar segura que des d'aquell any de ses "pixes de porc" no se n'havia feta cap com aquesta.

- Es capellà i tot no les volia beneir.

- I tu que ho trobares bé?

- Jesús son quintos, i ja sabem que a n'és quintos tot els ho perdonen.

- Tens raó, tens raó.

- I xerrant de beneir, que vares anar a beneir es calistro i ses paciències?

- Si enguany ha anat una monada, en vaig beneir a cada missa.

- Degueres disfrutar perque s'altre any remugares dos mesos perque no beneiren.

- Si, n'he beneit un parell de bosses, per si l'any que ve no n'hi torna haver.

- Fosca si no n'hi ha ja anirem a Petra o a Maria ara que han tornat asfaltar ses carreteres.

- O no hi esteien?

- Ves, si que hi esteien, però ara el posen d'aquell negre tan bo.

- Se coneix que arriben ses eleccions.

- Si i mentres tant, paga!

- Per cert, dissapte paguen o no per sa festa de ses fresses?

- No, mos conviden a tots, massa ell sa meva neta va tota empipada perque no han fet sa

SOL·LUCIONS ALS PASSATEMPS

Test cultural.

- 1) Bartomeu d'Aulona
- 2) Mª Antònia Munar
- 3) Gabriel Janer Manila
- 4) Manacor
- 5) Antoni Mus

Lletres creuades

HORIZONTALS: a) F. b) Hac. c) Mudar. d) Pomades. e) Bocí. Abel. f) Patufet. g) Raval. h) Tel. i) A.

VERTICALS: 1) B. 2) Pop. 3) Morcar. 4) Humitat. 5) Fada. Uvea. 6) Cadafal. 7) Rebel. 8) Set. 9) L.

Lletres barrejades.

Intenta trobar el nom de 10 carrers d'Ariany.

A	S	D	F	G	H	I	K	L	P
C	S	N	I	L	O	M	H	A	Q
F	O	K	J	M	N	E	C	R	A
V	L	B	A	X	Z	N	K	O	M
N	B	V	U	E	A	O	B	F	A
X	T	R	B	R	G	R	H	Y	T
D	A	M	E	T	O	C	V	C	O
O	U	P	R	E	I	A	S	D	C
A	S	D	G	H	N	B	G	T	H
E	V	J	E	S	U	S	D	T	A

festa amb ells, me va donar una bona repolsa.

- Es que jo trob que tots junts era més guapo, com més son més riven; l'any passat va ser precibós.

- Si però enguany què havien mogut res es joves? perque sempre se decideixen a darrera hora.

- Ben empipats van, i les don tota sa raó.

- Perque tu hi tens part interessada, ja ho diven "gento con gento".

- Be deixeu anar, ja veurem com anirà.

- I com a d'anar?, tot anirà de primera.

- Res m'en vaig que me tornaré refredar i llavors no hi ha qui m'en calentesca.

- Saps si haguéssis preparat un bon braser, jo tenc sa camilla ben calenta.

- Bona nit.

- Bona nit.